

บทที่ 3

หลวงพระบางเมืองมรดกโลก

การก้าวเข้ามาเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบาง ในบริบทการเป็นมรดกโลกของยูเนสโก (UNESCO) ไม่ได้เป็นแค่เพียงการบอกรักถึงความมีคุณค่าในด้านต่าง ๆ ที่จะได้พบเห็นเพียงเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการปรับเปลี่ยนไปถึงการเปลี่ยนแปลงในหลายส่วนของตัวเมืองเก่า การแทนที่ด้วยช่องใหม่ที่ดูเหมือนของดั้งเดิมได้กลายเป็นงานหลัก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ แต่ส่วนที่ใหญ่ไปจนถึงรายละเอียดเล็กน้อย ที่ต้องใช้ความประณีตของงานด้านสถาปัตยกรรม การตกแต่ง การเลือกสรวัตตุ ความสมบูรณ์แบบของการจัดการเมืองหลวงพระบานี้ ได้ทำให้หลาຍฝ่ายต้องเข้ามา มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐที่ต้องกำหนดนโยบาย ออกกฎหมายเบี่ยงและร่วงเป็นกฎหมายเพื่อควบคุม ด้านหน่วยงานท้องถิ่นที่ต้องตอบสนองต่อนโยบาย และยังส่วนขององค์กรต่างประเทศที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องเงินทุนและเทคโนโลยีในการจัดการเมือง ซึ่งทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์ที่จะมีต่อผู้คนชาวเมืองหลวงพระบานะที่ถือว่าเป็นสมบัติอย่างหนึ่งของการเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบานะ ในช่วงเวลาอันนับแต่ที่หลวงพระบานะได้รับการประกาศเป็นมรดกโลกในปี ค.ศ.1998 จนถึงปี ค.ศ.2001 จึงเป็นเวลาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมาก

3.1 เกณฑ์ในการตัดสินให้หลวงพระบานะเป็นเมืองมรดกโลก

ในการได้รับการประกาศเป็นมรดกโลก ดังที่หลวงพระบานะได้มีชื่อในบัญชีมรดกโลกหมายเลขอี 479 เดือนธันวาคมปีค.ศ.1995 และอีก 3 ปีต่อมาหลังจากผ่านการประเมินจากคณะกรรมการ หลวงพระบานะจึงได้รับสถานภาพเมืองมรดกโลกอย่างเป็นทางการนั้น เกณฑ์ในการตัดสินคือ เกณฑ์ด้านมรดกทางวัฒนธรรมและเกณฑ์ด้านมรดกทางธรรมชาติ โดยเมืองหลวงพระบานะนั้นได้อยู่ในเกณฑ์ด้านมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Criteria) ซึ่งจะมีลักษณะคือ

มรดกทางวัฒนธรรม

มาตรฐาน 1 แห่งอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก ได้นิยามความหมายของมรดกทางวัฒนธรรมตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ไว้ดังนี้

ความเป็นอนุสรณ์สถาน : ที่เป็นผลงานทางสถาปัตยกรรม เป็นผลงานทางด้านการสลัก และภาพวาด เป็นสิ่งที่บ่งบอกทางด้านวากฐานและโครงสร้างทางโบราณคดี เป็นจารึกต่าง ๆ เป็นที่อยู่อาศัยที่มีลักษณะการรวมกันด้วยคุณลักษณะเฉพาะ โดยสิ่งเหล่านี้จะต้องมีคุณค่าอย่างใดด้วยเป็นสถาลทั้งมุมมองด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะและวิทยาศาสตร์

กลุ่มอาคารสถานที่ : กลุ่มอาคารต่าง ๆ ทั้งที่มีลักษณะแยกจากกันหรือเชื่อมต่อกัน อันเนื่องมาจากลักษณะทางสถาปัตยกรรม ความกลมกลืนเป็นขั้นหนึ่งอันเดียว หรือลักษณะการจัดวางในภูมิทัศน์ในอันที่ทรงคุณค่าโดยเด่นเป็นสถาลในมุมมองด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะและวิทยาศาสตร์

แหล่งที่ตั้ง : ผลงานที่เกิดขึ้นเป็นทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา หรือเป็นทั้งการรวมกันของสิ่งที่เป็นธรรมชาติและจากผลงานของมนุษย์ รวมไปถึงการเป็นแหล่งทางด้านโบราณคดีที่ทรงคุณค่าในมุมมองด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ ชาติพันธุ์วิทยาและมนุษยวิทยา

ด้วยลักษณะทางด้านความเป็นอนุสรณ์สถาน กลุ่มอาคารสถานที่และแหล่งที่ตั้งดังที่กล่าวมาข้างต้น ในกรณีแต่ตั้งให้อยู่ในบัญชีรายชื่อการเป็นมรดกโลก คณะกรรมการได้มีการพิจารณาโดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในหนึ่งประการหรือมากกว่าหนึ่ง เกณฑ์เหล่านี้ได้แก่

- (i) เป็นการนำเสนอผลงานขึ้นเยี่ยมของการสร้างสรรค์ด้วยอัจฉริยะของมนุษยชาติ
- (ii) เป็นการแสดงออกถึงคุณค่าของมนุษย์ภายใต้ขอบข่ายทางวัฒนธรรมของโลกที่ข้ามผ่านกาลเวลา ด้วยพัฒนาการทางด้านสถาปัตยกรรม เทคโนโลยีทางด้านศิลปะ หรือการออกแบบของเมืองและสภาพภูมิทัศน์
- (iii) เป็นสิ่งที่ทรงไว้ซึ่งลักษณะที่พิเศษอย่างหนึ่ง หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นหลักฐานอันดีเยี่ยมทางด้านชนบทรวมเนียมหรือไม่ก็ทางด้านอารยธรรมที่ยังคงมีอยู่ในปัจจุบันและที่สูญหายไปแล้ว
- (iv) เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของรูปแบบอาคารหรือหมู่เหล่าทางสถาปัตยกรรมและเทคโนโลยีหรือภูมิทัศน์ที่แสดงให้เห็นถึงความหมายของแต่ละช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
- (v) เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของการตั้งถิ่นฐานตามชนบทรวมเนียมหรือการใช้ผืนแผ่นดินของมนุษยชาติ ที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ (หรือหลายวัฒนธรรม) โดยเฉพาะเมื่อสิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นสิ่งที่เประบางภายในประเทศ คือมีความเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจกลับคืนมา

- (vi) เป็นสิ่งที่มีความหมายเด่นชัดเป็นสาがら ทั้งในลักษณะที่ตรงไปตรงมา หรือ เป็นความเกี่ยวเนื่องต่อเรื่องราวของเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นเรื่องของชนบ ธรรมเนียมที่ยังดำรงอยู่ อันประกอบไปด้วยความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ศิลปะ และวัฒนธรรม (<http://www.unesco.org/nwhc/pages/doc/main.htm>)

มรดกทางธรรมชาติ

มาตรา 2 แห่งอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก “ได้نيยามความหมายและมรดกทางธรรมชาติตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ไว้ดังนี้

สภาพธรรมชาติ :ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพ อันมีคุณค่าเด่นชัดในด้าน สุนทรียศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์

สภาพทางธรรมนิวัติยาและภูมิปрабเทศ :ที่ได้รับการศึกษาวิเคราะห์แล้วว่า เป็นถิ่นที่อยู่ ของพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ซึ่งถูกคุกคาม และมีคุณค่าทางวิทยาศาสตร์หรือการอนุรักษ์

แหล่งธรรมชาติ : อันมีคุณค่าโดยเด่นทางวิทยาศาสตร์ หรือความงามตามธรรมชาติ

การจะได้รับพิจารณาให้อยู่ในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติได้ในกรณีมี คุณสมบัติโดยเด่นตามหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

- (i) เป็นตัวอย่างเด่นชัดในการเป็นตัวแทนของวิถีวนากลการสำคัญ ๆ ในอดีตของ โลก รวมทั้งแหล่งที่เป็นตัวแทนของยุคสำคัญ ๆ ในอดีต เช่น ยุคของสังคมเลือย คลานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการความหลากหลายทางธรรมชาติบนพื้น โลกหรือยุคหน้าแข้ง ซึ่งมนุษย์ได้ดำเนินการเพื่อผลักดันการเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างมาก หรือ
- (ii) เป็นตัวอย่างเด่นชัดในการเป็นตัวแทนของขบวนการที่สำคัญทางธรรมนิวัติยา หรือวิถีวนากลทางชีววิทยา และปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติที่กำลังเกิดอยู่ ลักษณะนี้แตกต่างจากหลักเกณฑ์ในข้อ 1 กล่าวคือ จะเน้นขบวนการที่กำลังเป็นอยู่ของชุมชนพื้นเมืองและสัตว์ การเกิดขึ้นของสภาพภูมิ ประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดิน ทะเล และแหล่งน้ำผิวดิน ลักษณะดัง กล่าวนี้จึงรวมถึง (ก) ขบวนการทางธรรมนิวัติยา ภูเขาน้ำแข็ง หรือภูเขาไฟ (ข) วิถีวนากลทางชีววิทยา ตัวอย่างของกลุ่มสิ่งมีชีวิต เช่น ป่าไม้เขตร้อน ทะเล ชายฝั่ง ที่ราบพุ่นดร้ำ (ค) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางธรรม ชาติ ลักษณะภูมิประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมขึ้นบันได หรือ

- (iii) เป็นแหล่งที่เกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์หายากเป็นพิเศษ เช่น การเกิดหรือแหล่งที่มีความคงด้วยทางธรรมชาติกว่าพื้นที่อื่น ๆ เช่น ระบบนิเวศที่มีลักษณะพิเศษ สภาพทางธรรมชาติ (ตัวอย่างเช่น แม่น้ำ ภูเขา น้ำตก) แหล่งรวมความหลากหลายของสัตว์ สภาพทิวทัศน์ที่มีพืชนานาชนิดเป็นองค์ประกอบและแหล่งรวมความผสมผสานระหว่างองค์ประกอบทางธรรมชาติและวัฒนธรรม หรือ
- (iv) เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่หายากหรือที่ตกอยู่ในภาวะอันตรายแต่ยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งรวมถึงระบบนิเวศอันเป็นแหล่งรวมความหลากหลายของพืชและสัตว์ที่ทั่วโลกให้ความสนใจด้วย

ในการได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเมืองมรดกโลกนั้น หลวงพระบางได้ผ่านเกณฑ์ 3 ข้อของการเป็นมรดกทางวัฒนธรรมในข้อที่ (ii),(iv) และ (v) ใจความสำคัญที่บ่งบอกถึงความเป็นเมืองทางวัฒนธรรมของหลวงพระบางที่ทำให้หลวงพระบางได้รับการเป็นมรดกโลกคือ

เมืองหลวงพระบางได้แสดงออกถึงลักษณะที่ยอดเยี่ยมในความสำเร็จของการผสมผสานโครงสร้างสถาปัตยกรรมแบบท้องถิ่นดั้งเดิมและโครงสร้างแบบใหม่ของชุมชนอาณาจักร ที่ยังคงได้เป็นผู้นำในช่วงของศตวรรษที่ 19 และ 20 ด้วยภูมิทัศน์ของตัวเมืองที่พิเศษต่อการที่จะได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี สิ่งนี้จะทำให้เห็นอย่างกระฉับกระชาก ช่วงเวลาของการอยู่ร่วมกันของสองวัฒนธรรมที่แตกต่าง

[\(http://www.ovpm.org/ville.asp?v=162\)](http://www.ovpm.org/ville.asp?v=162)

รายละเอียดเพิ่มเติมของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติและกระบวนการเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบางดูที่ภาคผนวก ก และ ภาคผนวก ข

3.2 รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของชุมชนเมืองหลวงพระบาง

การแบ่งการเดิบโดยของชุมชนเมืองหลวงพระบางสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 สมัยตามลักษณะสถาปัตยกรรมของอาคารดังนี้

-**ยุคดั้งเดิม** เป็นรูปแบบที่ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่นไม้และไม้ไผ่ก่อสร้างบ้านเรือน อันเนื่องมาจากการที่มีภูมิประเทศที่อยู่ในสภาพป่าไม้

-**ค.ศ.1827 – 1925** เป็นระยะแรกของการปกครองโดยฝรั่งเศส อาคารที่มีอยู่ในสมัยนี้จะมีทั้งอาคารไม้ สถาปัตยกรรมลาว และอาคารก่ออิฐถือปูนซึ่งมีรูปแบบอาณาจักร

-**ค.ศ.1926 – 1950** เป็นช่วงที่ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบบูนจากเวียดนามเข้ามามีอิทธิพล เนื่องจากการที่ฝรั่งเศษนำแรงงานชาวเวียดนามเข้ามาก่อสร้างอาคารที่สำคัญ และต่อมาบรรดาพ่อค้าชาวจีนได้ร่วมแรงงานเหล่านี้ให้ก่อสร้างอาคารร้านค้าและที่พักอาศัย ที่เรียกว่าห้องແຄบแบบจีน (Chinese Compartiment)

-**ค.ศ.1951 – ปัจจุบัน** ยุคสุดท้ายของอาคารทางประวัติศาสตร์นี้เป็นรูปแบบที่ได้อิทธิพลจากนานาชาติ รวมทั้งสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่ผ่านมายังประเทศไทยด้วย

การแบ่งลักษณะทางสถาปัตยกรรม

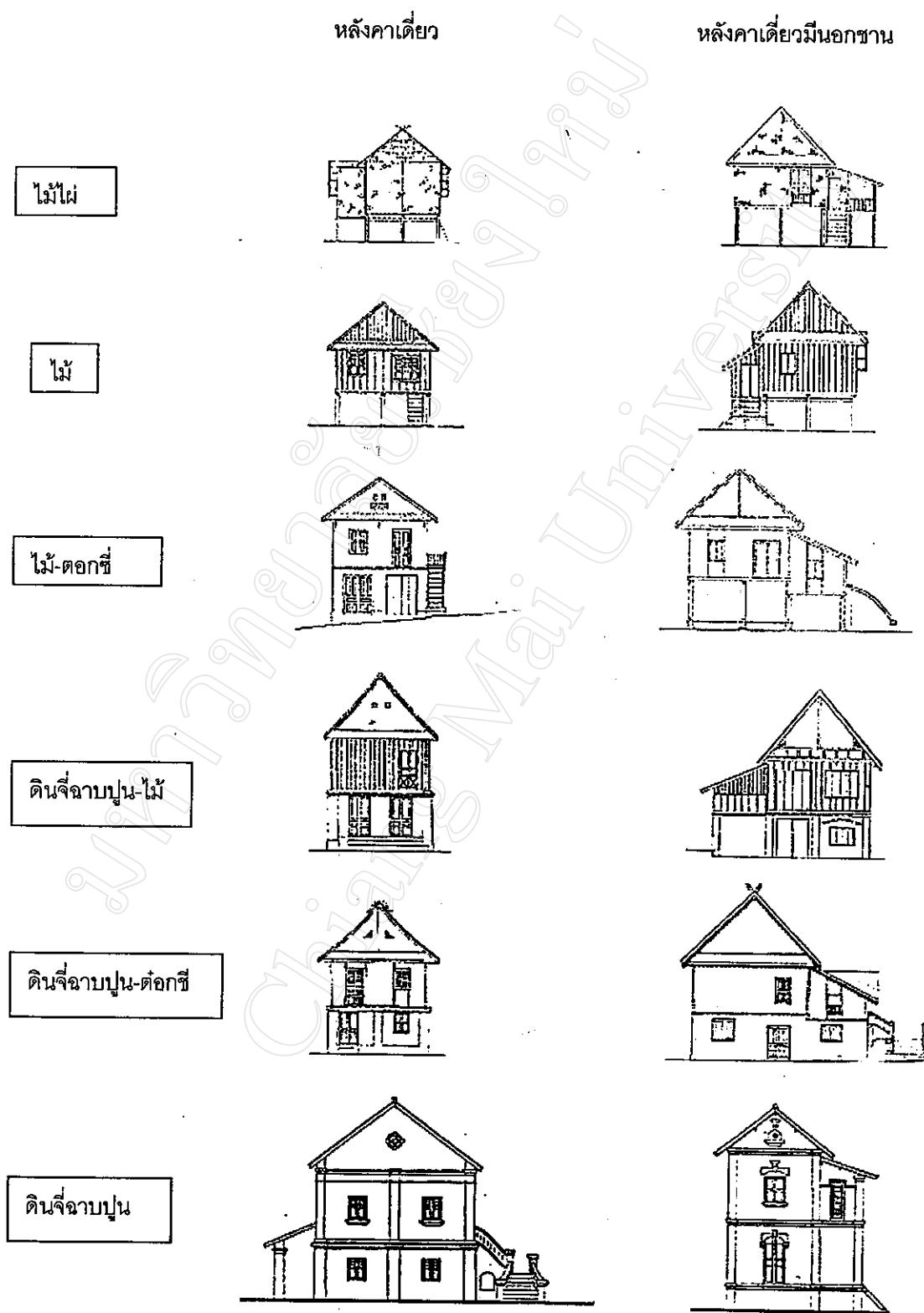
1.แบ่งตามกรรมวิธีและวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเมื่อครั้งดั้งเดิมแรกก่อสร้าง ซึ่งจะแบ่งได้เป็น

- ไม้ไผ่
- ไม้
- ไม้-ตอกซี่ (ไม้ไผ่สถานแล้วใช้ปูนโบกทับ)
- ดินเจ (อิฐ) ชาบปูน – ตอกซี่
- ดินเจชาบปูน

2.ลักษณะของตัวเรือน แบ่งได้เป็น

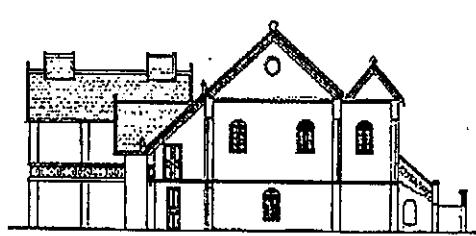
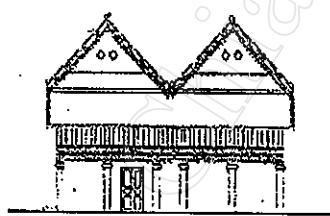
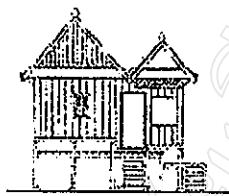
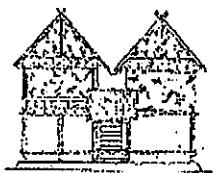
- หลังคาเดี่ยว
- หลังคาเดี่ยวมีนอกชาน
- หลังคาคู่
- เรือนที่มีเรือนเล็กติดกัน

รูป 1 ประเภทสถาปัตยกรรม

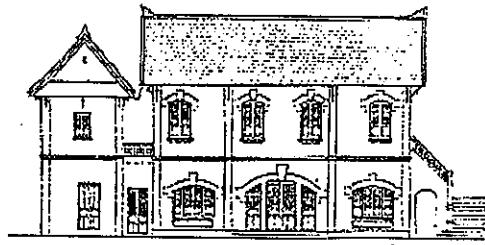
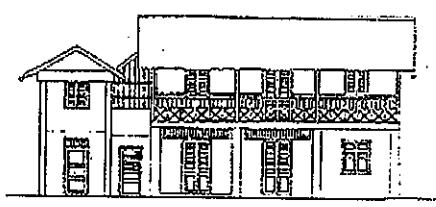
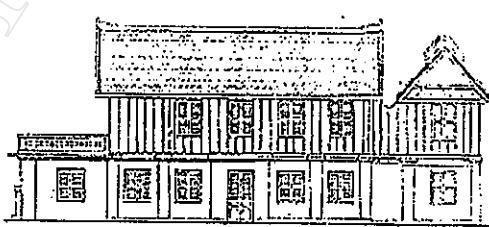
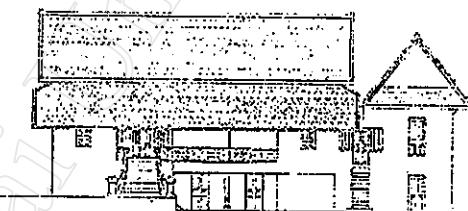
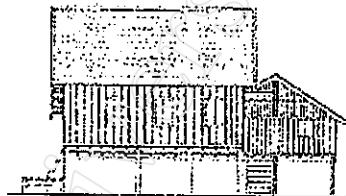
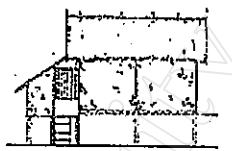

ประเพณีสถาปัตยกรรม (ต่อ)

หลังคาคู่

เรือนที่มีเรือนเล็กติดกัน

รูป 2 อาคารในสภาพทรุดโทรมเมื่อให้เห็นวัสดุภายใน (ดอกช์)

รูป 3 ภายนตัวอาคารจะเห็นเพดานที่ทำมาจากไม้ไผ่สาน

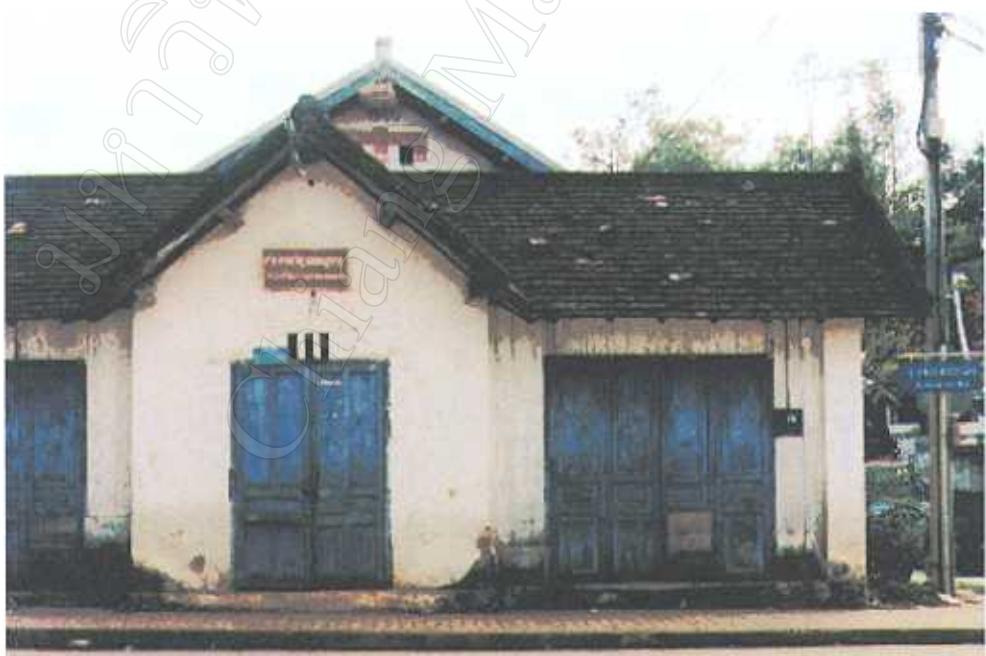
รูป 4 บ้านไม้เพื่อทำเป็นร้านผลิตและขายกระดาษสา (ถนนสักกะลิน)

รูป 5 บ้านไม้เก่าหลังคาเตี้ยในสภาพชำรุด (ถนนสีสะหว่างวะ)

รูป 6 บ้านไม้หลังคาฝาด (ถนนสักกะลิน)

รูป 7 อาคารเก่าของห้องการตำราจihatวังพระบางสร้างในปี 1940 (ถนนสักกะลิน)

รูป 8 อาคารสร้างขึ้นในปี 1926 ต้านหน้าเป็นเพิงขายอาหาร (ถนนสีสะหว่างจัง)

รูป 9 อาคารแบบห้องແຫວ່າສອງชั้นบ້າວເຈົ້າໄກລ້ວດວິຊຸນ

ເລກທີ.....
ສໍານັກໂກຫອສນຸດ ມາຮວິທະນາວເຈົ້າໃໝ່

รูป 10 อาคารของบริษัทแห่งหนึ่งตั้งอยู่ในกรุงไกลัวดีวิชุน

รูป 11 อาคารรูปทรงแบบเก่าของเรือนพักสายน้ำคาน (หน้าอาคารหันไปทางแม่น้ำคาน)

รูป 12 อาคารห้องแถวที่สร้างขึ้นในปี 1961

รูป 13 ห้องแถวแบบเวียดนาม (ถนนสีสะหว่างวงศ์)

ในการดูแลรูปแบบทางด้านสถาปัตยกรรม ได้แบ่งออกเป็นหลายองค์ประกอบคือ หลังคา และวัสดุที่นำมาใช้ ปริมาณหรือจำนวนอาคาร เรื่องของถนน บทวิถี และทางคนเดิน รั้วและประตูบ้าน ส่วนที่เป็นทางเดินหน้าอาคาร ทางระบายน้ำข้างถนน สายไฟฟ้า และคอมไทร์ในถนน งานรับสัญญาณดาวเทียม และแผ่นป้ายโฆษณา ในแต่ละองค์ประกอบนั้นภัยหลังที่เมืองหลวงพระบางได้เป็นเมืองมรดกโลก ทางการโดยกระทรวงคมนาคมขนส่งไปรษณีย์และก่อสร้างได้ออกกฎระเบียบมาควบคุมดูแลที่เรียกว่า กฎหมายเบียบตัวเมืองของหลวงพระบาง

หลังคาและวัสดุ นอกจากเรื่องของวัสดุที่นำมาใช้แล้ว การมุงหลังคาตลอดจนความลาดเอียง สันหลังคาและมุน ยังมีความสำคัญในการแบ่งรูปแบบสถาปัตยกรรม อีกทั้งทัศนียภาพของหลังคายังมีผลในการวิเคราะห์สภาพรวมของชุมชนเมือง ตั้งนั้นจึงได้แบ่งวัสดุที่ใช้มุงหลังคาออก เป็นประเภทดังนี้คือ

- หลังคามุงจาก
- หลังคาดินขอ (กระเบื้องดินเผา)
- หลังคากะเบื้องซีเมนต์
- หลังคากะเบื้องไยหิน
- หลังคاسلังกะสี

การพิจารณาของเรื่องหลังคาก็เป็นภาระหนึ่งคือ ภาระของหลังคากาหาร (Roofscape) ที่เป็นทัศนียภาพที่ทำให้มองเห็นได่ง่ายทั้งจากการเดินทางเข้าเมืองไม่ว่าโดยทางบกหรือทางเรือ การพิจารณาภาพของหลังคากาหารจะต้องดูตั้งแต่วัสดุ วิธีการมุงหลังคา ความลาดเอียง สันหรือมุนของหลังคา ตลอดจนปริมาณและความสูง ลักษณะของหน้าจั่วและชายคา ความยาวที่ยื่นออกมากจากผนังด้านนอก ตลอดจนความสลับซับซ้อนของหลังคา สำหรับบางอาคารอาจจะมีหลังคานั่นเดียว แต่บางอาคารอาจจะแบ่งออกเป็นหลังคาย่อยหลอยส่วนซ้อนทับกัน

ในการใช้มาตรการควบคุมได้มีกฎไว้เกี่ยวกับเรื่องหลังคากและวัสดุที่ใช้ ข้อกำหนดดังนี้ จะอยู่ในมาตรา 10 และมาตรา 11 ที่กล่าวไว้ว่า

มาตรา 10 : ในส่วนความสูง

10.1 ในด้านความสูงท่อน屋脊

- สำหรับอาคารที่มีด้านหน้าตั้งอยู่ในที่ดินอยู่ในแนวตั้ง ตั้งแต่ 0-5 เมตร จากเส้นทางสูงสุดได้ไม่เกิน 9 เมตร
- สำหรับอาคารที่มีด้านหน้าเข้าลึกภายในเกิน 5 เมตรขึ้นไป ให้อาคารสูงสุดได้ 12 เมตร

10.2 ในกรณีมีการก่อสร้างใกล้เคียงกับสิ่งที่มีอยู่แล้ว ด้านความสูงของสันหลังคาและชายคาของอาคาร ที่จะปลูกสร้างใหม่ในอนาคต จะต้องปลูกสร้างให้ใกล้เคียงกับอาคารข้างเคียง แต่ไม่เกินข้อที่กำหนดไว้ในตอนแรก

10.3 กฎระเบียบดังกล่าวเนี้ย ไม่ได้ใช้กับอาคารทางศาสนาและศาสนสถาน มาตรา 11 หุ้ปทรงภายนอก ในบรรดาสิ่งปลูกสร้างที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็น “โบราณสถาน” โดยสภารัฐมนตรีแล้ว จะไม่สามารถรื้อถอนได้ การตัดแปลง หรือการซ่อมแซม สิ่งปลูกสร้างที่ได้รับขึ้นทะเบียนเป็น “โบราณสถาน” ต้องได้รับการปฏิบัติตามระเบียบอนุญาตการปลูกสร้างจากนัดกรดiko

11-1-1 ด้านหน้าการปลูกสร้างที่ติดกับถนนใหญ่ต้องให้สูงกว่าหรือเท่า กับ 4 เมตร ในกรณีมีเรือนแพอยู่ในแนวเดียวกันไม่ให้ยาวเกิน 40 เมตร

11-1-2 ความลาดเอียงของหลังคาของก่อสร้างจะต้องถือมาตรฐานการ ก่อสร้างใกล้เคียงที่มีอยู่แล้ว ถ้าหากว่าความลาดเอียงนั้นอยู่ ระหว่าง 30 องศา – 60 องศา

11-1-3 หากไม่มีอาคารใกล้เคียงเป็นหลักอ้างอิง ความลาดเอียงหลังคาที่ สร้างใหม่จะต้องให้อยู่ในระหว่างความลาดเอียง 30 องศา – 60 องศา และขนาดกับถนน

11-3-1 ใช้ดินขอ(กระเบื้องดินเผา) ขนาดเล็ก แบบพื้นเมืองทำจากดินตาก หรือชีเมนต์ การกำหนดดังกล่าวให้ใช้โดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ สำหรับ อาคารสาธารณะและอาคารที่บริการสาธารณะ

11-3-3 สำหรับการใช้แผ่นมุงที่มีขนาดใหญ่ เช่น กระเบื้องลอนคู่ สังกะสี น้ำห้าม

11-3-4 ห้างจากถนนสายสำคัญออกไป การใช้สัดส่วนอย่างอื่น เช่น กระเบื้องชีเมนต์หรือดินขอขนาดเล็กคล้าย CPAC จะอนุญาตเป็น กรณีพิเศษ

11-4-2 สีสำหรับหลังคา ต้องเป็นสีดังต่อไปนี้ : ดินเผาให้ใช้สีธรรมชาติ หลังคาดินขอห้ามเคลือบ สำหรับสัดส่วนอื่นๆ ให้ใช้สีขาว แดงเข้ม(สีดินเผา) หรือสีเขียวเข้ม

11-5-3 ห้ามเพิ่มส่วนหลังคาด้านหน้าออกมากล้ายกันสาดหรือเสาไห้ หัศน์ต้องตั้งติดอยู่ด้านหลังของอาคารเพื่อไม่ให้เห็นจากถนน ส่วนของหลังคาและวัสดุที่นำมาใช้กับตัวอาคาร ที่ควรปรับปรุงดูจากขุป 14,15

รูป 14 กลุ่มของอาคารที่อาคารมุงสังกะสีเก่าแลเห็นเด่นอกรามา

รูป 15 อาคารหลังหนึ่งที่หลังคาขันบันมุงด้วยตินขوبแต่ขันล่างต่อเติมด้วยสังกะสี

ปริมาณหรือจำนวนอาคาร ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับมุนเเสงและความสูงของสันหลังคานี้จะทำให้มองเห็นเป็นกลุ่มก้อนของอาคารว่าเป็น “หมู่เดียวกัน” หรือ “แยกออกมา” แนวทางการแก้ไขกับตัวอาคารบางแห่งที่อาจจะสร้างขึ้นมาใหม่ที่ทำให้ดูไม่เกลอมกลืนคือ การรื้อถอนอาคารนั้นๆ แต่ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่กระทำได้ยาก สิ่งที่พอกจะทำได้คือการปรับปรุงเปลี่ยนโฉมหน้าภายนอกอาคารเท่าที่จะสามารถทำได้ อาจจะเป็นการออกแบบอาคารด้านหน้าใหม่ กำหนดซึ่งหน้าต่างและกำแพงที่บ้านจังหวะและรูปแบบของอาคารข้างเคียง และอาจจะมีการปรับปรุงเเสง ของหลังคาใหม่ เปลี่ยนวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างให้มีผิวและสีใกล้เคียงกัน หรืออาจจะปลูกต้นไม้เพื่อให้บดบังความแตกต่างของอาคารกับหมู่อาคารโดยรอบ

และการปลูกต้นไม้ที่มีภูมิประเทศเปลี่ยนที่กล่าวไว้ในมาตรา 13 คือ

มาตรา 13 เขตพื้นที่ว่างเปล่าและการปลูกต้นไม้ ห้ามตัดต้นไม้ นอกจากว่ามีความจำเป็นที่สุด ตัดออกเพื่อการก่อสร้าง แผนกการตัดต้นไม้จะต้องได้กำหนดในแบบผังรวมที่ขออนุญาตด้วย และมีการวางแผนการปลูกต้นไม้เพิ่มอยู่ในแบบด้วย

เรื่องของถนน นาทวี และทางคนเดิน เมืองหลวงพระบางได้ทำการบูรณะปรับปรุงถนนสายหลักอย่างเช่น ถนนหน้าวัง ที่แต่เดิมมีชื่อว่า ถนนอကัสตี ปารี เป็นถนนคอนกรีตกว้าง 12 เมตร มีนาทวีสองฝั่ง ในการพิจารณาว่าถนนสายนี้ พบว่าได้ก่อสร้างมาเกือบร้อยปีแล้ว ความกว้างของถนนขนาดนี้มีการตั้งข้อสังเกตว่า ผู้สร้างน่าจะต้องการให้ถนนสายนี้เป็นถนนสายหลักที่ผ่านเมือง ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงยุคอาณานิคมที่วิศวกรฝรั่งเศสวางผังระบบถนนแบบตารางทับลงไปบนโครงสร้างเมืองเดิมที่มีลักษณะเป็นหมู่บ้านชนบท ตามแนวทางการอนุรักษ์ได้มีคำแนะนำให้ลดขนาดของถนนลง เพราะการที่มีถนนกว้างมีผลทำให้การจราจรคับคั่ง นอกจากนี้ควรมีการปลูกต้นไม้สองข้างทางเพื่อความร่มรื่นและควรปรับปรุงทางเดินของชาวบ้านที่เคยเป็นแผ่นดินปูเป็นลาดลาย (ดินจี) นอกจากนี้ควรมีทางจักรยานเคียงไปกับทางคนเดิน

ถนนหน้าวังที่เป็นถนนสายหลักของเมือง และทางเดินของชาวบ้านที่จากเดิมปูด้วยดินจี ตุลากรปี 16,17

รูป 16 ถนนหน้าวังที่ในบางช่วงเวลา มีการจราจรลูกพ之道

รูป 17 ทางเดินเท้าที่จากเดิมปูด้วยดินซี(อิฐ)

รั้วและประตูบ้าน ที่กระทำกันมาจะมีหลายแบบทั้งแผ่นสังกะสีสูกฟูก ลวดหนาม ไม้ อิฐ อิฐฉาบปูน ไม้ไผ่ขัดแตะ และแท่งโลหะที่เคยเป็นส่วนประกอบในกิจการช่วงของสมคุร ในจำนวนวัสดุเหล่านี้มีผลต่อความงาม วัสดุที่แนะนำคือรั้วไม้หรือไม้ไผ่ขัดแตะซึ่งเป็นวัสดุธรรมชาติที่จะทำให้ดูมีเอกลักษณ์

ในมาตรฐาน 11 - 8 ว่าด้วยรั้วและประตู : ได้มีกฎระเบียบไว้ว่า

11-8-1 ในด้านความสูง สูงสุดไม่เกิน 1.50 และก่อไม้เกินสูงสุด 0.70 เมตร.

11-8-2 วัสดุ อนุญาตคือไม้ สวนอื่นให้ใช้จากธรรมชาติ เหล็กดัด เหล็กกล่อง และก่อขอบซีเมนต์

11-8-3 วัสดุที่ใช้ห้ามคือสังกะสีหรือชินสวนสำเร็จรูป ตามข่ายเหล็กและลวดหนาม

ส่วนที่เป็นทางเดินหน้าอาคาร ส่วนนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเมืองหลวงพระบาง บริเวณนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาคารสองฝั่งถนน การเชื่อมต่อกันของอาคารจะเป็นทางเท้าที่มีหลังคาปักคลุม (Colonnades) ทางเท้าเหล่านี้มีขนาดความกว้างตั้งแต่ 1.00-2.50 เมตร เนื่องจากยังมีบาทวิถีขนาด 2.00 เมตรอยู่ตรงกลางระหว่างทางเท้าที่มีหลังคาปักคลุมและถนน การใช้ประโยชน์ของชานหลังพระบางกับพื้นที่สวนนี้เป็นทั้งการได้รับในการสัญจรและยังเป็นที่พบปะสังสรรค์ของผู้อาศัยในแต่ละอาคารใกล้เคียง และชานหลังพระบางยังนิยมที่จะออกมานั่งเล่นที่บริเวณตรงนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของหน้าบ้านตนเอง บังกีจะมองดูผู้คนและรถราบนท้องถนน บังกีนั่งคุยกัน บังบ้านกีดดับเบิลเป็นร้านขายของชำหรือขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ

ทางระบายน้ำข้างถนน สายไฟฟ้า และคอมไฟริมถนน นอกจากการที่จะทำให้ส่วนทางเดินเท้าดูกลมลื่นสวยงามด้วยการปูผิวด้วยอิฐหรือหินทราย ภายนอกจะต้องมีการเดินทางที่บากวิถีที่ปูด้วยอิฐหรือการลาดแอล์ฟล็อบบันถนนยังส่งผลทำให้ทางระบายน้ำดูดี สวยงามสายไฟฟ้าในเมือง ระบบสายไฟฟ้าแบบเดินสายตามเสาริมถนน ที่บ้างແร่งจะเห็นเป็นเสาไฟโครงเหล็กขนาดใหญ่และม้อแปลงไฟ เหล่านี้ถือเป็นที่ศูนย์กลางของการเป็นเมืองเก่า เพราะนับวันที่ความต้องการใช้ไฟฟ้ามากขึ้นก็จะทำให้มีสายไฟระยะมากขึ้น แนวทางที่นำกระแสไฟเปลี่ยนจากระบบเดินสายไฟฟ้าแบบแขวนโดยเป็นการผึ้งลงดิน ซึ่งจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นจำนวนมาก ต้องส่วนของคอมไฟริมถนน ในปัจจุบันใช้คอมไฟฟลูออเรสเซนท์ติดตั้งบนเสาโลหะ ซึ่งเป็นความชัดเจนทางสถาปัตยกรรมอีกประการหนึ่ง การติดตั้งคอมไฟ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงนอกจากความสวยงามแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความสว่าง และการจัดลำแสง เพื่อการที่ล้ำแสง

ส่องลงตรงกลางบ้านวิธีจะทำให้เกิดเงาเมื่อบันทางเท้าในขณะที่คนกำลังเดิน ส่วนหลอดไฟฟู๊ด
ออกเรตเทนท์นั้นจะให้แสงที่เย็นชา การเปลี่ยนมาใช้ดวงโคมแบบ Incandescent Light ที่ให้แสงสี
เหลืองนวลจะช่วยให้แสงดูอบอุ่น

กฎระเบียบของเมืองมาตรฐาน 11-8 ว่าด้วยแสงสว่าง ห้ามใช้แสงสว่างจากหลอดไฟฟู๊ดของ
เวสเซนส์ในด้านหน้าของอาคาร อนุโลมให้ได้ต่อเมื่อแสงดังกล่าวเป็นแสงทางช้อม (กรณีที่หลอด
นั้นไม่สามารถให้เห็นจากถนน)

ส่วนที่เป็นหัวข้อของการเป็นเมืองท่าที่มี特色และลายไฟเท่าที่แสดงไว้ในรูป 18,19

รูป 18 เสาไฟฟ้าแรงสูงบนทางเดินเท้าของถนนหน้าวัง

รูป 19 โคมไฟซ้างถนนกับสายไฟฟ้าที่ระเบะระกะไม่เป็นระเบียบ

งานรับสัญญาณดาวเทียม อุปกรณ์นี้เป็นความนิยมอย่างหนึ่งของชาวหลวงพระบาง อย่างที่ชาวบ้านเรียกว่า "อ่างดาวเทียม" เพื่อรับชมรายการโทรทัศน์ที่ส่งจากประเทศไทย ถือเป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหานึง เพราะภาพของงานรับสัญญาณที่ติดตั้งบนหลังคาหรือกันสาดเป็นสิ่งที่ทำลายภาพความเป็นเมืองเก่า และบดบังเลืนขอบฟ้าของเมือง และบางอาคารยังทำให้เสียรูปด้านหน้าของอาคาร ความสูงของภาระของการแก้ไขคือ การต้องใช้ระบบสายส่งสัญญาณได้ดินแบบเคลื่อนที่ไปยังเครื่องรับในแต่ละบ้าน และการเลือกสถานที่ติดตั้งงานรับสัญญาณเพียงไม่กี่จุดเป็นสิ่งที่กระทำไม่ยากนัก แต่ว่าผู้รับชมภาพจะต้องรับภาระของราคาอุปกรณ์และค่าติดตั้ง

การติดตั้ง "อ่างดาวเทียม" ให้บนหลังคาหรือกันสาดเป็นความสะดวกที่ชาวหลวงพระบางนิยมปฏิบัติตั้งรูป 20

รูป 20 งานรับสัญญาณดาวเทียมที่ติดตั้งอยู่บนกันสาดของบ้าน

แผ่นป้ายและโฆษณา นับว่ามีความสำคัญทั้งต่อการประกอบการค้า และการดำเนินการของกล่าวประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งรวมไปถึงป้ายบอกชื่อดูนหรือหมู่บ้าน การกำหนดขนาด กำหนดลักษณะ กำหนดรูปแบบ เป็นสิ่งที่ต้องมีมาตรการในการควบคุม เพื่อความโดยเด่นของป้ายจะไม่ไปขวางสภาพแวดล้อม และภาพของตัวอาคารในบริเวณໄກต์เดียง

กฎระเบียบว่าด้วยป้ายโฆษณาติดค้าและเครื่องหมายต่าง ๆ มีอยู่ในมาตรา 11-6 :

- 11-6-1 กรณีที่ติดต่ำกว่าด้านหน้าของสิ่งปลูกสร้าง เมื่อที่ของป้ายไม่เกิน 3 % ของเนื้อที่ด้านหน้า ส่วนสูงของแผ่นป้ายสูงสุด 0.80 เมตร สำหรับ ด้านหลังของสิ่งปลูกสร้างที่มีเนื้อที่กว่า 30 ตารางเมตร สูงสุดได้ 1.00 เมตร
- 11-6-2 กรณีที่ตั้งจากกับด้านหน้าสิ่งปลูกสร้าง
 - เมื่อที่ของแผ่นป้ายไม่เกิน 1.5 % ของเนื้อที่ด้านหน้าของอาคาร
 - สำหรับด้านหน้าที่มีเนื้อที่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร ด้านสูงของแผ่นป้ายสูงสุด 70 ซม.
 - สำหรับด้านหน้าที่มีพื้นที่กว้างกว่า 30 เมตร ด้านสูงของแผ่นป้ายสูงสุด 70 ซม.
- 11-6-3 แผ่นป้ายจะต้องติดตั้งในระดับสูงอย่างน้อย 3 เมตร ห่างจากพื้นดินแต่ไม่เกินรายคา

ป้ายโฆษณาการประกอบกิจการค้าที่มีขนาดใหญ่ได้จากตัวอย่างรูป 21

รูป 21 ร้านค้าที่ติดป้ายโฆษณาขนาดใหญ่

3.3 การดำเนินงานตามกรอบสถานภาพการเป็นมรดกโลก

การดำเนินงานหลังจากได้รับการประกาศให้หลวงพระบางได้เป็นเมืองมรดกโลก ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานมาเป็นผู้วางแผนดำเนินการจัดรูปแบบของเมืองคือ “ห้องการมรดก” ซึ่งหน่วยงานนี้ได้เริ่มดำเนินการในปีค.ศ.1996 แต่เดิมนั้นรวมอยู่กับ “ห้องการกระทรวงແຄລງຂ່າວແລະວັດນອຣມ” ແຕ່ໃນເວລາຕ່ອມາຈນຖິ່ງປັຈບັນ ນ້ອງການມາດັກໄດ້ແຍກອອກມາເປັນໜ່ວຍງານອີສະວະ (ປັຈບັນ ສໍານັກງານອູ້ໆຕ່ອງສຸດຄົນສາຍກລາງຂອງເມືອນບວລິເວັນໄກລ້າກັບວັດເຊີຍທອງ) ສາເຫຼຸ່າອຳນວຍການທີ່ຕ້ອງແຍກອອກມາ ເກີດມາຈາກວ່າໜ່ວຍງານທີ່ສັງກັດເດີມນັ້ນດໍາເນີນການຄວບຄຸມທີ່ປະເທດ ສໍາໜັບໜ້ອງການມາດັກຫລວງພະບາງນັ້ນຈະທຳເຂຟະໃນເຂດທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະຢັ້ງມີຄວາມແຕກຕ່າງອຶກປະກາດກັບໜ່ວຍງານມາດັກໂລກຂອງສປປ.ລາວທີ່ຈຳປາສັກ ທີ່ຍັງຄອງຢູ່ໃນສັງກັດຂອງໜ້ອງກາງກະທຽບແຄລງຂ່າວແລະວັດນອຣມ ເພົ່າລັກຊະນະກາຮັບເປັນມືອນມາດັກໂລກຂອງຫລວງພະບາງມີທັງເຮື່ອງຂອງວັດຖຸແລະຜູ້ຄົນສໍາໜັບໜ້ອງການມາດັກນີ້ ປັຈບັນໄດ້ແປ່ງເປັນໜ່ວຍງານຍ່ອຍໃນການດໍາເນີນງານເຂົາພາວເຮື່ອ

- 1.ໜ່ວຍງານຕາດກລາງແຈ້ງ
- 2.ໜ່ວຍງານດ້ານການນຳບັດນໍ້າແລະສິ່ງແວດລ້ອມ
- 3.ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແລະປັກປັກກ່ານມາດັກ

ໃນດ້ານເກີຍກັບສາປັບປຸງກວ່າມຂອງຕ້ວມເມືອນນີ້ໆ ຈຳນວນສາກປົນກີທີ່ເປັນຄົນລາວມີປະມານ 10 ດວນ ແລະຝ່ຽວເສັດ 2 ດວນ (ໂດຍສາກປົນກີຂອງຝ່ຽວເສັດຈະທຳຫ້າທີ່ເປັນທີ່ປັບປຸງແລະໄປນາບາງໜ່ວຍເວລາ)

ລັກຊະນະກາຮັບເປັນມືອນມາດັກໂລກທັງໝູນເສີໂກ ຈະເປັນໄປດໍາເນີນງານຕື່ອງ

**ຄະນະກວ່າມກັບປັກປັກກ່ານມາດັກແລະວັດນອຣມປະວັດສຕ່ຽນແລະອໝານາຕີຂອງແທ່ງໝາດ
(ປະການຕື່ອງ ວິຊາມີນິຕີກະທຽບແຄລງຂ່າວແລະວັດນອຣມ)**

ແລະຫຼັງໜ້າກ່ານວັດຖຸເປັນເລີ້າຮັກອນຸກວານກາຮັບເປັນມືອນມາດັກ

ຄະນະກວ່າມກັບປັກປັກກ່ານມາດັກທີ່ອີນ

(ປະການຕື່ອງ ເຈົ້າເມືອນຫລວງພະບາງ)

(ໃນການດໍາເນີນງານ ມາດັກທີ່ມາດັກໄດ້ເປັນໜຶ່ງໃນຄະນະກວ່າມກັບປັກປັກກ່ານມາດັກທີ່ອີນ)

การรายงานความคืบหน้าต่อญี่ปุ่นสโกร ตามกรอบการเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบาง หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ คณะกรรมการปกป้องวัฒนธรรมและวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และธรรมชาติของแห่งชาติ ตามรายงานนี้ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานที่ได้กระทำการทั้งหมดมาบ้างแล้ว นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงแผนการที่จะกระทำการต่อไปในอนาคต

- รายงานการอนุรักษ์ปีค.ศ. 1998

จากการบันทึกความคืบหน้าไปยังญี่ปุ่นสโกรของปีค.ศ. 1998 ซึ่งการรายงานเป็นของห้องมรดก (The Heritage House) ที่ดำเนินการในด้านการอนุรักษ์และการพัฒนา โดยรายงานฉบับนี้ได้แสดงต่อคณะกรรมการท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาและการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติของเมืองหลวงพระบาง การรายงานนี้มีว่า แผนงานของหลวงพระบางที่ได้ริเริ่มในขั้นตอนที่สอง คือการสำรวจทางสถาปัตยกรรมในอาคารจำนวน 1,000 หลัง ที่ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์กลางของเขตมรดกโลกโดยผู้ครอบครองเป็นบุคคลและกลุ่มศาสนา ซึ่งบริเวณเหล่านี้รวมไปถึงตึกที่รับบาตรเป็นเจ้าของและเป็นที่สาธารณะอื่น ๆ ได้ทำการสำรวจเสร็จสิ้นแล้ว ในส่วนของรายละเอียดของแผนงานนี้และการปฏิบัติในหลาย ๆ เรื่อง อย่างเช่น การซ้อมแซมตึกที่เป็นไม้เก่าตามแบบพื้นเมืองและแบบอาณาничิก ตลอดจนด้านกิจกรรมการฝึกอบรมที่กระทำการตามกรอบการทำงานของหลวงพระบางและหน่วยงานของฝรั่งเศส ตามข้อตกลงการร่วมมือที่เข็นสัญญาภัยไว้ในเดือนสิงหาคมค.ศ. 1997 ภายใต้ความช่วยเหลือของญี่ปุ่นสโกร โดยก่อนหน้านี้ได้มีการพัฒนาของเจ้าหน้าที่ของหลวงพระบางไปท่องเที่ยวศึกษาดูงานยังประเทศฝรั่งเศสในช่วงเดือนกันยายน ค.ศ. 1997 และต่อมาได้มีการกลุ่มสถาปนิกชาวลาวจากห้องมรดก 4 กลุ่มได้ไปเยือนฝรั่งเศสในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1998 โดยการดูงานของทั้งสองกลุ่มได้รับทุนสนับสนุนจากการท่องเที่ยวต่างประเทศฝรั่งเศส

จากการประชุมกับญี่ปุ่นสโกร ที่มีขึ้นในเดือนพฤษภาคม 1998 เจ้าหน้าที่ของหลวงพระบางได้นำเสนอรายชื่อของตึกที่ได้มีการเสนอแนะให้อนุรักษ์ ซึ่งก็ได้รับการเห็นชอบหมดทุกหลัง ซึ่งตึกเหล่านี้จะได้มีการนำเสนอต่อเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการในการออกกฎหมายการอนุรักษ์

นอกเหนือจากการประจำในแต่ละวันที่จะต้องให้คำแนะนำอนุรักษ์ต่ออาคารต่าง ๆ และการที่ต้องมีการตรวจสอบกันอย่างละเอียดของการดำเนินการต่อโครงสร้างที่กำลังจะมา ห้องมรดกที่มีการพัฒนาโครงสร้างของสองโครงสร้างใหม่ที่ใหญ่ โครงการหนึ่งคือการอนุรักษ์เขตพื้นที่ชุมชน้ำที่อยู่ในอาณาบริเวณเมืองที่เตรียมการโดยสถาบันการวิจัยน้ำและแม่น้ำ (IMACOF/Tours University) , ด้วยงบประมาณจากการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวที่ร่วมกันโดยคณะกรรมการยุโรปที่ให้เงินมา ECU 350,000 (US\$ 380,000) โครงการที่สองมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความเข้มแข็งต่อ

การจัดการชุมชนเมืองด้วยความสามารถของห้องถิน และการดำเนินการพื้นฟูสภาพของพื้นที่บางส่วนให้เป็นพื้นที่สาธารณะ ซึ่งอย่างหลังนี้ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานของฝรั่งเศสที่ทำในเรื่องของการพัฒนา เป็นจำนวนเงิน 10 ล้านฟรังค์ฝรั่งเศส (US\$ 1.95 ล้าน) ในช่วงระยะเวลา 3 ปีก่อว่า ส่วนของความร่วมมือกันกับส่วนกลาง(ฝรั่งเศส)ที่ต่อเนื่องกันมา ได้มาร่วมกับการยืนยันการสนับสนุนช่วยเหลือต่องทุนมรดกโลก โดยจะมีข้อผูกมัดเป็นข้อตกลงกับยูเนสโกในปี ค.ศ.1997 ว่าเงินจำนวน 300,000 ฟรังค์ฝรั่งเศสในจำนวนทั้งหมด 1 ล้านนั้นเป็นเงินเพื่อการบูรณะพื้นที่อาคารแบบฝรั่งเศสตามรูปแบบเดิม ซึ่งจะได้มีการนำกลับมาใช้เป็นอาคารที่เป็นศูนย์กลางชื่อ มูลช่าวสาขาวงหลวงพระบาง นอกจากนี้ยังได้เกิดความร่วมมือกันระหว่างห้องมรดกและทีมงานชุดปฏิบัติการของโครงการของธนาคารเพื่อพัฒนาเอกซิยในเรื่องของถนนและริมฝั่งแม่น้ำ พร้อมกันนั้นก็ยังมีความช่วยเหลือจากหน่วยงานพัฒนาของประเทศไทยอย่าง KFW ที่สนับสนุนช่วยเหลือในเรื่องอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในโครงการบำบัดน้ำเสีย

ในปี ค.ศ.1998 เงินช่วยเหลือจากการมรดกโลก US\$ 25,000 ได้นำมาใช้ในการจัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อให้ความรู้ต่อบุคลากรท้องถินตามแผนการป้องกันและพัฒนาและส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้เช่าฯ ซึ่งประกอบไปด้วยม้วนวิดีโอดาร์จันทร์ที่ปรึกษาและชื่อผู้ดูแลต่าง ๆ ที่เป็นแผ่นพับ

ก្មោមាយฉบับร่างที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่ได้เตรียมมาตั้งแต่ปีค.ศ.1996 ด้วยความช่วยเหลือทางด้านก្មោមាយจากทางรัฐบาลฝรั่งเศสและยูเนสโก ได้เป็นประเด็นเข้าสู่สภาร่างมีคณะกรรมการเป็นรัฐมนตรีต่าง ๆ ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1997 แต่ยังไม่ได้ประกาศใช้เป็นก្មោមាយโดยการประชุมสภาแห่งชาติ

- รายงานการอนุรักษ์ปีค.ศ. 1999

สำนักงานเลขานุการได้รายงานเรื่องของงบประมาณที่ได้ให้มา�ังส่วนพื้นที่นี้ ซึ่งมาจากกองทุนมรดกโลกตั้งแต่การที่หลวงพระบางได้รับการแต่งตั้งในปีค.ศ.1995 ว่าโดยประมาณแล้วมียอดเงินทั้งหมด 4.5 ล้านเหรี่ยญ ซึ่งมีเพิ่มขึ้นอีก 70,000 เหรี่ยญในโครงการที่จัดทำโดยส่วนกลางและทีมร่วมของหลวงพระบางและหน่วยงานของฝรั่งเศส ภายใต้การร่วมมือกันของแผนการสนับสนุนของรัฐบาลฝรั่งเศสและสหภาพยุโรปลดจนผู้ให้การสนับสนุนอื่น ๆ แผนร่างคร่าว ๆ ด้านการอนุรักษ์และพัฒนาต้องพื้นที่หลักภายในเขตเมืองมรดกโลกของเมืองประวัติศาสตร์หลวงพระบางมีการกำหนดไว้ให้เสร็จสมบูรณ์ในปลายปีค.ศ.1999 ภายใต้การเห็นชอบโดยคณะกรรมการตีที่ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ธรรมชาติ และมรดกทางประวัติศาสตร์ของลาว ได้มีการกำหนดแผนเฉพาะกาลไว้สำหรับช่วงเวลา 1 ปี ซึ่งจะต้องกระทำให้เสร็จก่อน สำนักงาน

เลขานุการได้รายงานถึงความห่วงใยต่อภาระงานด้านสาธารณชนที่มีขนาดใหญ่ และการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของการท่องเที่ยว ทางฝ่ายราชการได้รับทราบถึงการประชุมของบรรดาผู้ให้ความช่วยเหลือจากนานาประเทศที่ได้จัดให้มีขึ้นช่วงปลายเดือนกรกฎาคมค.ศ. 2000 ซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐของจังหวัดหลวงพระบางได้นำเสนอแผนการอนุรักษ์และพัฒนาที่จะเป็นการย้ำกระตุนต่อผู้ที่จะให้เงินช่วยเหลือถึงความจำเป็นในโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จะไม่เป็นการเข้าไปกัดกร่อนทำลายคุณค่าของส่วนที่เป็นมรดกโลก

ฝ่ายราชการได้แสดงความยินดีต่อเจ้าหน้าที่ระดับชาติและระดับท้องถิ่นในความคืบหน้าของการสร้างความเข้มแข็งในโครงสร้างทางกฎหมายและการจัดการในด้านการอนุรักษ์หลวงพระบางส่วนที่เป็นมรดกโลกและการวางแผนอย่างละเอียดในแผนการอนุรักษ์และพัฒนา แต่ฝ่ายราชการก็ได้แสดงความเป็นห่วงต่อความล่าช้าในการประกาศกฎหมายอุกมาเป็นทางการในเรื่องของการอนุรักษ์วัฒนธรรมแห่งชาติ รวมชาติและมรดกทางประวัติศาสตร์ที่ได้อยู่ใน การประชุมสมัชชาแห่งชาติ และยังเป็นเรื่องของ การที่ไม่มีการอ้างถึงเงินทุนการอนุรักษ์ในพระราชบัญญัติกา โดยสิ่งที่บอกถึงความสำคัญในเรื่องเงินทุนและความที่ต้องได้รับการช่วยเหลือทางด้านเทคนิคต่างๆ ดูได้จากการดำเนินการต่อแหล่งต่างๆ ที่ยุเนสโตริทำในด้านการอนุรักษ์ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา ทางฝ่ายราชการก็ได้มีการเรียกร้องให้ที่ประชุมของรัฐพิจารณาในหลายทางและหลายความหมายที่จะเป็นการรับประทานถึงการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการรักษาไว้ซึ่งการปฏิบัติต่างๆ ที่กระทำในเขตมรดกโลก

และทางฝ่ายราชการยังได้แสดงความรู้สึกห่วงใยต่อผลกระทบด้านลบที่อาจจะเกิดขึ้นของจำนวนโครงการทำงานต่างๆ หลายโครงการที่ได้รับเงินทุนจากหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือ พัฒนาที่มาจากนานาชาติ และความรวดเร็วของ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้ ตามการแนะนำจากการประชุมขององค์กรต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือต่อภาครัฐของหลวงพระบาง ได้ให้ที่ประชุมรัฐพิจารณารายงานที่เขียนโดยสำนักเลขานุการลงวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ.2000 ซึ่งเป็นผลของการประชุม นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องที่เกี่ยวกับการทำงานในเรื่องการเสริมความแข็งแรงให้กับริมฝีแม่น้ำ เรื่องระบบการระบายน้ำใช้แล่น้ำเสีย เรื่องของเสาสังกะสีไฟฟ้า การสร้างสะพาน และผลการศึกษาในเรื่องของการท่องเที่ยว การเตรียมการนี้ฝ่ายราชการได้เรียกร้องให้หน่วยงานนานาชาติที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาทั้งหลายและที่เป็นส่วนกลางของมรดกโลก ได้ให้การสนับสนุนต่อเจ้าหน้าที่ทั้งแห่งชาติและท้องถิ่น และทางฝ่ายราชการยังได้เรียกร้องให้สำนักเลขานุการได้อภิปรายกับที่ประชุมของรัฐ ในสิ่งที่จะกระทำได้ในเรื่องของการตั้งคณะกรรมการร่วมดำเนินการของฝ่ายนานาชาติที่จะประกอบไปด้วยผู้ให้เงินทุนแก่รัฐ สำหรับการพัฒนาและคุ้มครอง

เมืองหลวงพระบาง ซึ่งโคงสร้างของคณะกรรมการได้มีการตั้งขึ้นมาแล้วสำหรับเมืองครัวต์ในประเทศกัมพูชา (<http://www.whc.unesco.org/nwhc/pages/sites/main.htm>)

3.4 ความเป็นมรดกโลกสร้างภาพลักษณ์อันเป็นแรงจูงใจของการท่องเที่ยว

นับตั้งแต่ลาวได้เปิดประเทศตัวยการให้ความสำคัญและพัฒนาการไกตลาดภายในประเทศ และส่งเสริมการค้าและการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติตั้งเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจห้าปีฉบับที่สาม(ค.ศ.1991-1995) โดยรัฐบาลมีนโยบายจะไม่แทรกแซงในเรื่องธุรกิจ แต่จะส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจห้าปีฉบับที่สี่(ค.ศ.1996 – 2000) ที่ได้มีการแบ่งพื้นที่ในการพัฒนาประเทศเป็น 3 เขต และ 6 แขวงหลัก¹ โดยหลวงพระบางก็เป็นหนึ่งของเมืองหลักของอุดถานกรwmการท่องเที่ยว ความหมายสมด่อการท่องเที่ยวคือการเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่า ที่มีพระราชวัง วัด และโบราณสถานต่าง ๆ อุดถานgrwmการท่องเที่ยวนี้เองที่น่าวรายได้เข้าประเทศอย่างเด่นชัดและรวดเร็ว เห็นได้จากอันดับของรายได้เข้าประเทศตั้งตากวาง 2

¹ รัฐบาลกลางแบ่งพื้นที่ในการพัฒนาประเทศออกเป็น 3 เขต และ 6 แขวงหลักคือ

เขตที่ 1 คือทางเหนือของประเทศไทย มีแขวงเชียงรายและหลวงพระบางเป็นพื้นที่หลักสำหรับการส่งเสริมการผลิตปศุสัตว์และการท่องเที่ยว เมื่อจากแขวงเชียงรายเป็นพื้นที่รับสูงหมายสมแก่การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ ส่วนหลวงพระบางเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่า มีพระราชวัง วัด และโบราณสถานต่าง ๆ หมายสมแก่การท่องเที่ยว

เขตที่ 2 คือภาคกลาง มีแขวงเวียงจันทน์และคำม่วนเป็นแขวงหลัก เป็นพื้นที่เพื่อการส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรม รัฐบาลกลางต้องการส่งเสริมให้เขตกำแพงนครเวียงจันทน์เป็นเขตการค้าและอุตสาหกรรมโดยการสนับสนุนการจัดตั้งเมืองธุรกิจแห่งใหม่ในบริเวณเชิงสะพานมิตรภาพไทย-ลาว และจัดตั้งเมืองอุตสาหกรรมครบวงจรที่ใช้ประโยชน์สูงสุด สวยงามคำม่วนเป็นพื้นที่ที่มีแม่น้ำทินญูน แม่น้ำเดิน และแม่น้ำเซบังไฟในลั่น และเชื่อมต่อกับแขวงบอตคำใช้หมายที่จะสร้างเชื่อมถนนสายใหม่แห่งประกอบกับแขวงคำม่วนมีเครือข่ายที่อุดมสมบูรณ์มากที่สุดของประเทศไทย

เขตที่ 3 คือเขตภาคใต้ของลาว โดยมีแขวงสะหวันนะเขตและจำปาสักเป็นแขวงหลักสำหรับการพัฒนาการค้า เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว โดยเมืองสะหวันนะเขตเป็นเมืองใหญ่อันดับสองรองจากกำแพงนครเวียงจันทน์ มีการค้าใกล้ชิดกับไทยโดยอยู่ติดกับจังหวัดมุกดาหารของไทย (สรุปยี่ ศรีไกร , 2541 : 264-265)

ตาราง 2 แสดงรายได้(ล้านдолลาร์)จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเบรีญบกับรายได้จากการส่งออกในเวียงจื่นฯ ในช่วงปีค.ศ.1995-2000

ผลิตผล	1995		1996		1997		1998		1999		2000	
	รายได้	อันดับ										
การท่องเที่ยว	24.7	4	43.6	4	73.3	3	79.9	1	97.3	2	113.8	1
สิ่งทอ	76.7	2	75.6	1	72.6	4	76.5	2	94.4	3	100.1	2
ไฟฟ้า	25.1	3	34.9	5	20	6	49.6	3	107	1	91.3	3
ผลิตภัณฑ์จากไม้	88.3	1	70.6	2	79.3	2	41.1	4	71.3	4	80.2	4
แร่ต่างๆ	-	-	-	-	-	-	29.4	5	6.0	6	4.9	7
กาแฟ	21.3	6	25	6	26.2	5	19.3	6	29.0	5	15.3	5
ข้อมูล	21.8	5	45	3	83.2	1	14.4	7	-	-	-	-
การเกษตร	13.7	7	17.7	7	16.5	7	-	-	5.0	7	5.7	6

Source : National Tourism Authority of Lao PDR

ตาราง 3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในสปป.ลาวแยกตามประเภทในช่วงปีค.ศ.1995-2001

Country of origin	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
	number						
Grand Total	346,460	403,000	463,200	500,200	614,278	737,208	673,823
Asia and Pacific	314,470	357,692	403,781	421,196	510,703	604,254	553,249
ASEAN	285,302	301,450	353,266	364,227	446,295	528,354	472,137
Brunei			108	232	704	531	855
Indonesia	372	1,355	1,334	1,317	2,384	2,403	2,082
Malaysia	1,061	1,624	2,274	2,464	4,485	4,211	2,544
Myanmar	72	3,542	5,163	4,768	3,186	2,086	1,459
Philippines	436	770	1,296	1,943	3,091	3,452	2,240
Singapore	722	980	1,606	2,192	2,690	2,514	2,055
Thailand	233,779	227,634	261,826	273,095	356,105	442,564	376,685
Vietnam	48,860	65,545	79,659	78,216	71,748	68,751	82,411
Cambodia			716	827	1,902	1,841	1,806
Non-ASEAN	29,168	56,242	50,515	59,969	64,408	75,901	81,112

Australia	3,833	6,121	7,876	9,579	10,789	10,168	9,547
China	4,076	16,707	17,661	15,802	20,269	28,215	40,644
India	11,396	17,238	5,866	8,814	6,533	3,309	2,693
Japan	4,318	6,672	9,194	12,936	14,860	20,687	15,547
Korea	356	1,930	2,110	1,475	3,786	4,944	4,051
Newzealand	703	924	1,473	1,987	2,117	3,385	2,521
Taiwan	2,099	2,638	2,440	2,098	2,801	2,940	2,461
Others	2,387	4,012	3,179	3,451	3,253	2,253	3,648
Europe	20,635	30,582	38,583	52,076	68,564	86,462	80,736
Austria	195	106	224	226	478	1,375	1,405
Belgium	408	964	1,512	1,611	3,157	3,363	3,301
Danmark	272	635	790	925	2,015	2,855	2,874
Finland				422	1,434	1,772	704
France	9,210	11,608	13,745	17,863	19,960	24,534	21,662
Germany	2,498	4,269	5,524	7,529	149	11,580	10,322
Greece	83	76	69	68	3,258	139	216
Italy	1,047	1,865	1,934	2,348	3,258	4,061	3,128
Netherlands	432	1,342	1,715	2,488	3,686	5,035	4,498
Norway	207	399	660	1,017	1,168	1,506	1,380
Russia			1,683	2,047	2,258	2,415	1,533
Spain	139	213	217	282	435	753	908
Sweden	1,002	1,857	2,030	2,791	3,888	3,986	3,710
Switzerland	754	931	1,392	1,795	2,974	3,305	3,597
United Kingdom	3,090	4,162	6,054	8,902	12,298	15,204	15,722
Others	1,298	2,155	1,054	1,742	2,144	4,579	5,776
The Americas	11,019	14,102	18,213	25,326	31,780	42,111	34,370
Canada	1,868	2,531	3,555	4,737	6,355	8,330	7,174
USA	8,925	11,181	14,442	20,174	24,672	32,869	25,779

Others	150	390	216	415	753	912	1,417
(Africa and Middle East)	336	624	2,623	1,602	3,231	4,381	5,488
Israel			513	673	2,191	3,241	3,417
Others	336	624	2,110	929	1,140	1,140	2,051

Source : National Tourism Authority of Lao PDR

ตาราง 4 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวโดยแยกเป็นแต่ละจังหวัด

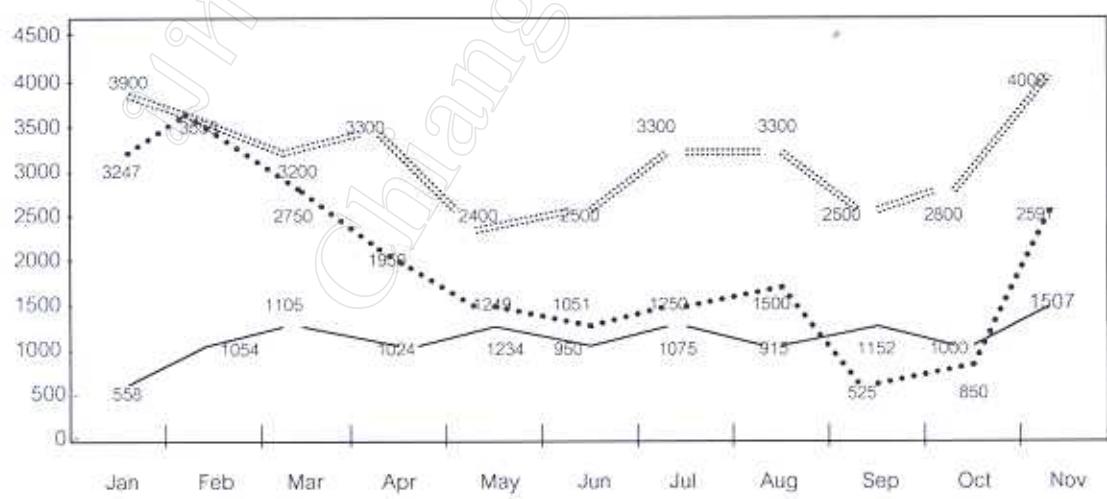
Province	1997	1998	1999	2000	2001
Vientiane Municipality	277,292	312,640	482,199	486,613	429,420
Champassak	23,260	28,019	29,019	34,796	55,142
Khammoune	22,718	24,360	11,455	13,712	20,317
Bokeo	16,543	19,002	21,120	25,286	42,561
Luang Namtha	18,032	18,600	20,700	24,770	41,704
Savannakhet	140,412	144,840	90,910	109,033	113,287
Laung Prabang	30,769	44,538	61,034	165,222	51,207
Bolikhamsay	14,900	13,388	29,734	35,681	23,900
Xieng Khouang	1,771	4,500	NA	NA	35,744
Saravanh	1,266	NA	NA	NA	NA
Oudomxay	5,438	NA	NA	NA	18,654
Huaphanh	943	732	NA	NA	398
Sayabouli	NA	8,300	6,200	7,446	9,014
Vientiane	NA	NA	NA	NA	NA

ในการนำเสนอว่า หลวงพระบาง เป็นเพชรเม็ดเอกของลาวนั้น ตามรูปแบบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สถานที่สำคัญต่าง ๆ จะถูกคัดเลือกมาด้วยคุณลักษณะที่เด่นเฉพาะกัน ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ฯลฯ สถานที่เหล่านี้ของหลวงพระบางได้แก่ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติหลวงพระบาง (รูป 22) วัดເຖິງທອນ น้ำตกກวางสี (Kouangsy) ถ้ำติง บ้านผานม เป็นต้น

รูป 22 พิพิธภัณฑ์แห่งชาติหลวงพระบาง

แผนภาพแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยวของหลวงพระบางปีค.ศ.2001

Source : National Tourism Authority of Lao PDR

----- น้ำตกกลางดง (รวม= 38200 คน), พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ (รวม= 22398 คน), ————— วัดเชียงทอง (รวม= 13283 คน)

ตาราง 5 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในหลวงพระบางแยกตามประเทศในช่วงปีค.ศ.1997-2001

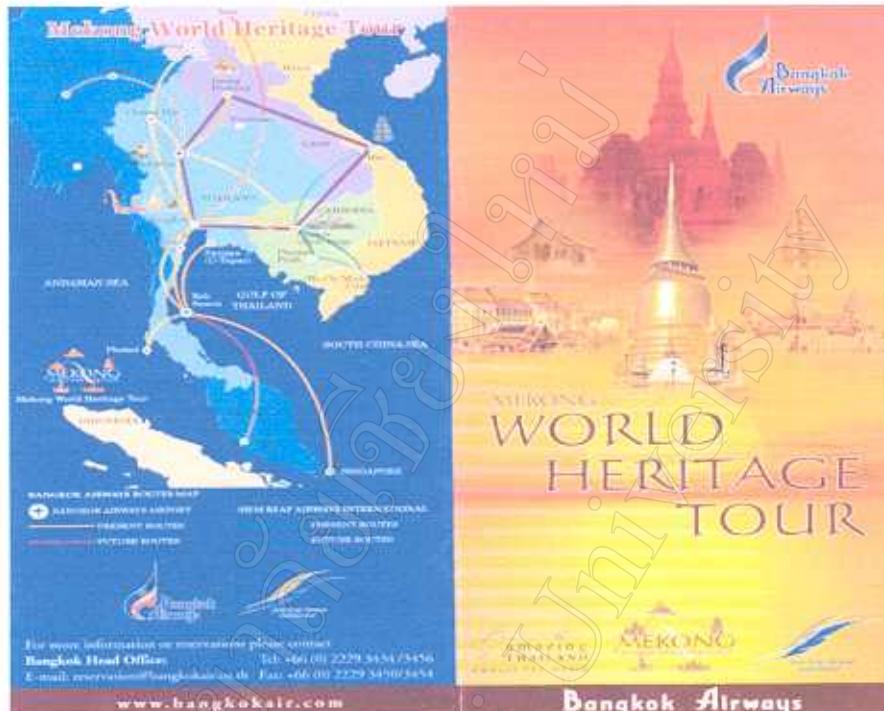
Country of origin	1997		2001		Change(%) 2001/1997	Average annual growth (%),97/2001
	Number	Share%	Number	Share%		
Grand Total	30,769	100%	51,207	100%	66	13.58
Asia and Pacific	7,613	24.74	16,021	31.29	110	20.44
ASEAN	2,393	7.78	3,589	7.01	50	10.66
Brunei	-	-	69	0.31	69	-
Indonesia	157	0.51	84	0.16	-46	-14.47
Malaysia	60	0.20	119	0.23	98	18.67
Myanmar	15	0.05	112	0.22	647	65.30
Philippines	27	0.09	80	0.16	196	31.19
Singapore	272	0.88	323	0.63	19	4.38
Thailand	1,796	5.84	2,143	4.18	19	4.51
Vietnam	66	0.21	659	1.29	898	77.76
Non-ASEAN	5,220	16.97	12,432	24.28	138	24.22
Australia	1,984	6.45	2,686	5.25	35	7.86
Cambodia	24	0.08	77	0.15	221	33.83
China	87	0.28	2,837	5.54	3,161	138.96
India	-	-	92	0.18	92	-
Japan	2,696	8.76	4,610	9.00	71	14.35
Korea	333	1.08	534	1.04	60	12.53
Newzealand	96	0.31	827	1.62	761	71.32
Taiwan	-	-	-	-	-	-
Others	-	-	769	1.50	769	-
Europe	18,180	59.09	25,520	49.84	40	8.84
Austria	102	0.33	496	0.97	386	48.49
Belgium	357	1.16	761	1.49	113	20.83
Danmark	224	0.73	853	1.67	281	39.69
France	6,843	22.24	5,983	11.68	-13	-3.30
Germany	3,880	12.61	3,873	7.56	0	-0.04
Greece	60	0.20	133	0.26	122	22.01

Italy	1,887	6.13	1,453	2.84	-23	-6.32
Netherlands	1,011	3.29	1,480	2.89	46	9.99
Norway	-	-	431	0.84	431	-
Russia	-	-	34	0.07	34	-
Spain	205	0.67	472	0.92	130	23.18
Sweden	45	0.15	1,420	2.77	3,056	137.01
Switzerland	1,366	4.44	620	1.21	-55	-17.92
United Kingdom	1,687	5.48	5,721	11.17	239	35.70
Others	513	1.67	1,790	3.50	249	36.67
The Americas	4,700	5.28	7,061	13.79	50	10.71
Canada	54	0.18	2,105	4.11	3,798	149.87
USA	4,441	14.43	4,404	8.60	-1	-0.20
Others	205	0.67	552	1.08	169	28.09
(Africa and Middle East)	276	0.90	2,605	5.09	844	75.27
Israel	36	0.12	2,111	4.12	5,754	176.72
Others	240	0.78	494	0.96	106	19.77

Source : National Tourism Authority of Lao PDR

จากตารางที่ 2-5 เห็นได้ว่าการท่องเที่ยวนั้นได้นำรายได้เข้าประเทศมาเป็นอันดับหนึ่งในปีค.ศ. 1998 และค.ศ. 2000 และก็มีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้น ดังจะเห็นว่าในปี 2001 รายได้ที่ได้มาจากการท่องเที่ยวนั้นเกือบ 104 ล้านдолลาร์ จากตัวเลขของนักท่องเที่ยว 673,823 คน และก็ได้นำการลงทุนอื่น ๆ ในธุรกิจการบริการแก่นักท่องเที่ยวเข้ามาอีก 47 โครงการ อย่างเช่นในเรื่องของโรงแรมที่พัก ซึ่งรวมมูลค่าของเงินลงทุนเท่ากับ 620 ล้านдолลาร์

สำหรับเมืองหลวงพระบางนั้นแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นเป็นลำดับนับจากปีค.ศ. 1997 ที่ได้เดินมาก็คือในปีค.ศ. 2000 อันเนื่องมาจากเป็นปีการท่องเที่ยวของลาว (Visit Laos Year 1999-2000) นักท่องเที่ยวที่มาเยือนหลวงพระบางนั้นส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรปและอเมริกา ในการเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบางนั้นได้กล่าวมาเป็นจุดขายในการประชาสัมพันธ์ของบริษัทท่องเที่ยวต่าง ๆ ตัวอย่างหนึ่งคือแผ่นพับของสายการบินบางกอกแอร์เวย์ที่ใช้ความเป็นเมืองมรดกโลกของเมืองต่าง ๆ ในแต่ละประเทศเป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทาง (รูป 23,24)

รูป 23 แผนพื้นที่ของสายการบินบางกอกแอร์เวย์

LUANG PRABANG (LAGS) : *Land of a Million Elephants*

Located on the banks of the Mekong River, Luang Prabang was the ancient capital of the Lan Xang Kingdom. Its location is stunning. Cradled among the high forested mountains of northern Laos, the city stands in marked contrast from anywhere else you can imagine. This ancient city has been awarded World Heritage status by UNESCO, ensuring its glorious temples, royal architecture, culture and traditions will remain pristine for residents and visitors alike.

รูป 24 ข้อเขียนแนะนำเมืองหลวงพระบางในแผนพื้น

จากความพยายามอนุรักษ์รูปแบบทางด้านกายภาพของเมืองหลวงพระบางแบบเดิม เกี่ยวกับด้านสถาปัตยกรรมของอาคารที่อู่อาศัย วัดวาอาราม หรือสถานที่สำคัญต่าง ๆ เจตจำนงหลักคือ เพื่อประโยชน์ในธุรกิจการท่องเที่ยว การปรับปรุงทางด้านกายภาพเพื่อความสวยงาม และเพื่อความพร้อมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น การดูแลของหน่วยงานต่างๆ นับตั้งแต่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอย่างห้องกรมutherland และยังเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ทางด้านผังเมือง ทางด้านวัฒนธรรม ทางด้านการคมนาคม องค์กรต่างประเทศ ฯลฯ งานทางด้านกายภาพนั้นเป็นไปทั้งโดยภาครัฐของตัวเมือง ทั้งพื้นที่ใช้สอยสาธารณะอย่างทางเดินเท้า ถนนหนทาง ระบบสาธารณูปโภคอย่างไฟฟ้า ระบบระบายน้ำหรือน้ำประปาและกานบันด่าน้ำเสีย และพื้นที่ใช้สอยเฉพาะอย่าง เช่นอาคารทางด้านศาสนา สถานที่ราชการ ซึ่งรวมไปถึงอาคารบ้านเรือนของผู้คน แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยการจัดการคือ การกำหนดควบคุมที่ค่อนข้างชัดเจนในเรื่องของรูปแบบ ที่ต้องการคงรูปแบบเดิมของตัวอาคารแต่แรกเริ่มสร้าง ที่เด่นชัดและสะตุตาก็ได้แก่ตึกที่มีกลิ่นอายของสถาปัตยกรรมในยุคอาณานิคม โดยจะพับเห็นเรียงรายกับไปตลอดเส้นทางสองฝั่งของถนนหน้าวัง (เป็นบริเวณเดียวกับถนนสีสะหว่างวงและถนนสักกะลิน) แล้วก็มีการบังคับในเรื่องวัสดุก่อสร้าง อย่างกรณีของหลังคาที่กำหนดให้อาคารทางศาสนาต้องมุงหลังคาด้วยดินขอ(กระเบื้องดินเผา) ส่วนอาคารอื่นในเขตอนุรักษ์ (ZPP- UA) ก็ต้องใช้ดินขอเช่นเดียวกัน

โดยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่การท่องเที่ยวได้นำรายได้เป็นจำนวนมากมาสู่สปป.ลาวนั้น เป็นตัวชี้วัดถึงทิศทางการดำเนินงานต่อเมืองได้ทางหนึ่ง การอนุรักษ์เมืองหลวงพระบางในบริบทของมรดกโลก ได้ทำให้หลวงพระบางเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวจากหลายมุมโลก การประชาสัมพันธ์ที่สำคัญในยุคปัจจุบันคือระบบการสื่อสารทางอินเตอร์เน็ต และด้วยการท่องเที่ยวนี้เองที่ได้นำนักท่องเที่ยวเหล่านี้พร้อมกับเงินตราเข้ามาใช้จ่ายกระจายเข้าไปในสู่ผู้คน สิ่งนี้ได้ทำให้กิจการหลายประเภทเพิ่มมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ร้านอินเตอร์เน็ต ร้านอัตโนมัติ บริษัทนำเที่ยว ฯลฯ การชวนขยายของผู้คนตามระบบเงินตราตามกลไกนี้ได้กล่าวมาเป็นความเคลื่อนไหวสำคัญที่ย้อนเข้าไปต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งระบบที่เชื่อมโยงไปทุกด้านทั้งเรื่องทางสังคมและวัฒนธรรม และการเมือง

จากการเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบาง สิ่งที่เห็นได้เด่นชัดเป็นในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งที่เกิดขึ้นได้สูงไปในตาราง 6 และในบทที่ 4 ต่อจากนี้จะทำให้ทราบรายละเอียดว่า การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพที่มีต่อชุมชนจากการที่หลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลกนั้นได้เกิดอะไรขึ้นบ้าง

ตาราง 6 การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจหลังจากหลวงพระบางได้เป็นเมืองมรดกโลก

การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ	การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ
<p>1. สวนที่เป็นที่อยู่อาศัย (ก่อนการดำเนินการซ่อมแซมต้องไปยื่นคำร้องต่อห้องการคาดคะเนก่อน)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สวนที่เป็นหลังคา กำหนดให้ใช้ดินขออย่างเข้มงวดกับอาคารที่ขึ้นทะเบียนและอาคารของวัด - สวนที่เป็นรั้ว กำหนดให้ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่นไม้หรือไม้ไผ่ชัดเด่น <p>2. สวนที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ได้มีโครงการต่าง ๆ อย่างเช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการวางท่อระบายน้ำและก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย - โครงการเดินสายไฟฟ้าด้วยการผังลงดิน - โครงการสร้างสวนสาธารณะ - โครงการการปรับปรุงถนนทางเท้า - โครงการสร้างตลาดกลางแจ้ง <p>ฯลฯ</p>	<p>1. เกิดการยอมรับทุนนิยมมากขึ้น ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการนโยบายทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า "นโยบายจินตนาการใหม่" ที่ใช้ระบบตลาดเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ</p> <p>2. ในด้านเศรษฐกิจแบบบุลภาคร พนว่าได้เกิดกิจการร้านค้าอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่เกิดขึ้นมาอย่างเช่น ร้านอาหาร ร้านอินเตอร์เน็ต ร้านอัตตาวยูป บริษัทห้องเที่ยว และเรือนพักต่าง ๆ</p> <p>3. เกิดการเดินโดยของธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่เฉพาะแต่เมืองหลวงพระบางเท่านั้น แนวโน้มทางด้านนี้ได้ขยายตัวสอดคล้องกันในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั่วประเทศ</p>